Tusculum

2026

SOLIN-19

Nakladnik
Javna ustanova u kulturi
Zvonimir Solin
Kralja Zvonimira 50
Solin

Za nakladnika
Jure Šaban-Stanić

Glavni urednik
Marko Matijević

Uredništvo
Joško Belamarić
Nenad Cambi
Dino Demicheli
Josip Dukić
Arsen Duplančić
Miroslav Katić
Dražen Maršić
Ivana Odža
Michael Ursinus

Grafičko oblikovanje i priprema za tisak
Marko Grgić

Izrada UDK-a
Morana Perišić

Tisak
Tiskara Kovačić

Naklada
500 primjeraka

Časopis je uvršten u podatkovne baze: Emerging Sources Citation Index (Web of Science Core Collection), AWOL (The Ancient World Online), Hrčak (Portal znanstvenih časopisa Republike Hrvatske).

Izdavanje časopisa novčano podupire Grad Solin.

UDK 908(497.5-37 Solin)

Tiskana inačica: ISSN 1846-9469
Mrežna inačica: ISSN 1849-0417

Tusculum

Časopis za solinske teme

19

Solin, 2026.

Sadržaj

7		**Pedeseta obljetnica Godine velikoga zavjeta**
9-28	Marko Trogrlić	**Duhovna poruka solinskoga slavlja 1976. O 50. obljetnici (1976. – 2026.)**
29-50	Josip Dukić	**Solinska proslava 1976. godine između sjećanja i zaborava**
51-76	Vinicije Lupis – Marko Matijević	**Likovna umjetnost nadahnuta Godinom velikoga zavjeta**
77		**Varia**
79-94	Dražen Maršić	**O neobičnim tragovima izrade višedijelnoga sjedećeg kipa iz Salone**
95-105	Nino Švonja	**Heksagonalni Jupiterov žrtvenik iz Salone**
107-115	Andreja Markovac – Jelena Mariani	**Zaštitno arheološko istraživanje dijela Sjeveroistočne salonitanske nekropole**
117-124	Ivan Matijević	**Neobjavljeni nadgrobni natpisi kod crkve sv. Petra i Mojsija u Solinu**
125-152	Ivan Alduk – Michael Ursinus	**Sixteenth century Ottoman Landmarks between Salona, Lončarić and Vranjic: A Centre of Medieval Croatian Statehood Revisited Half a Millennium Later**
153-167	Ana Torlak	**Venera *Genetrix* Thomasa Bradyja**
169-183	Mirko Jankov	**Između sjećanja i zaborava: o genezi dvaju napjeva Pučkih pivača Gospe od Otoka iz Solina**
185-191	Ivana Odža	**Poetika pričanja iz života na odabranim primjerima iz *Solinske kronike***
193-194		**U spomen na Ivana Grubišića (26. rujna 1945. – 8. studenoga 2025.)**
195-196		**Naputak suradnicima *Tusculuma***

Ivan Matijević

Neobjavljeni nadgrobni natpisi kod crkve sv. Petra i Mojsija u Solinu

Ivan Matijević
Filozofski fakultet u Splitu
Odsjek za povijest
Poljička cesta 35
HR, 21000 Split
imatijev@ffst.hr

Tijekom arheološkoga istraživanja istočno od crkve sv. Petra i Mojsija u Solinu 2025. godine pronađeni su ostatci grobnih parcela i brojni ulomci nadgrobnih spomenika. U ovome radu objavljeno je sedam nadgrobnih natpisa od kojih su dva cjelovito sačuvana, a ostali su u većoj mjeri oštećeni.

Ključne riječi: Salona, nekropola, nadgrobni natpis, stela, gentilicij, kognomen, oslobođenik

UDK: 003.071(497.583 Solin)"652":726.825

Izvorni znanstveni članak
Primljeno: 17. srpnja 2026.

Uvod

Tijekom srpnja i kolovoza 2025. tvrtka Temenos provela je arheološko istraživanje istočno od crkve sv. Petra i Mojsija u Ulici Put Majdana.[1] U sondi 1 (k. č. 2712/12) na dubini od tri metra otkriven je zid s čije su se unutrašnje strane nalazila dva antička groba. Istočno od nje, u sondi 3 (k. č. 2712/2) pronađeni su dijelovi grobnih parcela s 18 grobova. Otkrivena je velika količina arheološkoga materijala uključujući i nekoliko fragmenata urni, stela i sarkofaga od kojih su ovdje objavljeni oni s natpisima ili ostatcima natpisa. Materijal se datira u vrijeme između 2. i 4. stoljeća.[2]

Ovdje objavljeni nadgrobni natpisi pripadali su tzv. Sjeveroistočnoj nekropoli, razvijenoj pored ceste koja je povezivala Salonu s izvorom rijeke Jadra.[3] Na njezinu potezu od tzv. *Porta Caesarea* do tzv. *Pet mostova* pronađeno je šezdesetak nadgrobnih spomenika.[4] Cesta je nastavljala kroz istočni dio grada (tzv. *Urbs orientalis*), gdje su otkriveni veliki kameni blokovi koji su služili kao nosači ograde prostranoga grobnog areala.[5] Istočno od tzv. *Porta Andetria*, na današnjoj Bilankuši, na dubini od gotovo četiri metra pronađene su stele vojnika Sedme legije, što govori da je taj dio nekropole bio rezerviran za njihove ukope.[6] Nedaleko je otkriven masivni zid s ostatcima grobnih areala[7] koji su epigrafski potvrđeni istočnije, na prostoru današnjega Zgona.[8] Cesta je nastavljala nekoliko stotina metara prema istoku i prelazila Ilijin potok. Na tome mjestu jedan je pravac oštro skretao prema Klisu, a drugi je nastavljao prema izvoru rijeke Jadra. Pored njezina korita, na lokalitetima Kod Rike, Ljubinci, Vidovića most i na prostoru Zvonimirove krunidbene crkve sv. Petra i Mojsija, pronađeno je mnoštvo različitih nadgrobnih spomenika koji nisu raniji od 2. stoljeća.[9] Unatoč nizu istraživanja provedenih na ovome dijelu nekropole, sustavno je istraživanje bilo otežano stalnim korištenjem antičke ceste tijekom kasnijih stoljeća te širenjem novovjekovnoga grada. Zbog toga je razmjerno malen broj cjelovito obrađenih nalaza koje je moguće povezati s jednim grobnim arealom, pa je organizacija ove salonitanske nekropole bila tek djelomično poznata. Zato ovaj rad predstavlja izravan

* Ovaj članak izrađen je u okviru znanstveno-istraživačkoga institucijskog projekta *Tragom rimske ceste: via Gabiniana od Salone do Klisa* koji financira Filozofski fakultet u Splitu (FFST-KOMP-25-1).

1 A. Markovac – J. Mariani 2025. O tome i u članku istih autorica u ovome broju časopisa.
2 Isto. Zahvaljujem kolegici Andreji Markovac na ustupanju prava na objavu ovih natpisa.
3 N. Cambi 1986, str. 76-86; Ž. Miletić 1992, str. 21-37.
4 J. Mardešić – I. Matijević 2017, str. 414-415.
5 N. Cambi – I. Matijević 2013, str. 36 i dalje.
6 N. Cambi 1986, str. 80-84.
7 J. Mardešić 2003, str. 506-507.
8 Ž. Miletić 1992, str. 32-33.
9 Isto, str. 26-37; za nadgrobne natpise iz Zvonimirove crkve E. Dyggve 1951, str. 80, sl. IV; 29, 133-134, sl. VI; 17; D. Demicheli 2017, str. 177-194.

Slika 1
Stela Katije Viktorine (snimio Jakov Teklić)

doprinos razumijevanju njezine organizacije, što će se, nadam se, detaljnije učiniti u okviru znanstveno-istraživačkoga projekta *Tragom rimske ceste: via Gabiniana od Salone do Klisa*.

1. Stela Katije Viktorine (sl. 1)

Dimenzije: visina 49 cm, širina 41 cm, debljina 3,5 cm

Visina slova: prvi redak 4 cm, drugi redak 3,5 cm, treći i četvrti redak 3 cm, peti redak 2,5 cm

Materijal: vapnenac

Opis: Stela nije cjelovita, spojena je od tri ulomka i nedostaje joj gornji dio. Na dnu se vidi ostatak klina za uglavljivanje. Natpisno polje uokvireno je jednostavnom S profilacijom. Riječi su uklesane unutar ordinacijskih crta. U četvrtome i petome retku odvojene su trokutastim interpunkcijskim znakovima.

Natpis:

[-] M
CATTIAE VI
CTORINAE
M · CATTIVS ZOSI
5 MVS CONIVGI B · M

Prijedlog restitucije: *[D(is)] M(anibus) Cattiae Vi/ctorinae / M(arcus) Cattius Zosi/*[5]*mus coniugi b(ene) m(erenti).*

Marko Katije Zosim postavio je stelu svojoj supruzi Katiji Viktorini u vremenu između sredine 2. stoljeća i završetka 3. stoljeća. Datacija je određena prema upotrebi izraza *bene merens*, troćlanoga imenskog obrasca i invokacije *Dis Manibus*.[10] Gentilicij *Cattius* rasprostranjen je u Italiji i u zapadnim provincijama. Jedine potvrde u Dalmaciji potječu iz Salone.[11] Pokojničin kognomen posvuda je čest, najviše u Africi, Galiji, Panoniji, ali i u Dalmaciji.[12] Kognomen njezina supruga (*Zosimus*) je grčki, posvuda je poznat, u Dalmaciji je gotovo isključivo potvrđen u Saloni, a karakterističan je za oslobođenike.[13] Supružnici imaju isti gentilicij, što bi moglo značiti da su građansko pravo dobili od istoga gospodara, odnosno da su prije stjecanja slobode bili robovi.[14]

2. Faustova stela (sl. 2)

Dimenzije: visina 67,5 cm, širina 36,5 cm, debljina 4,5 cm

Visina slova: prva dva retka 4 cm, treći, četvrti i peti redak 3,5 cm, šesti i sedmi redak 3 cm

Materijal: vapnenac

Opis: Stela je spojena od devet ulomaka. Nedostaje joj donji desni dio. Gornji dio stele ukrašen je pseudozabatom u čijoj je sredini rozeta iz koje se prema lijevome i desnome kutu pružaju listovi. U desnome je pseudoakroteriju trostruka palmeta iz koje se nalijevo pruža floralni ukras. Isti se ukras nalazi u lijevome, djelomično oštećenome pseudoakroteriju. U desnome kutu stele je kružna perforacija. Natpisno polje uokvireno je jednostavnom S profilacijom. Riječi su odvojene trokutastim interpunkcijskim znakovima i uklesane su unutar ordinacijskih crta. Ligature su u trećemu retku (HE, NE).

Natpis:

D · M ·
CATTIA ·
HERMIONE ·
FAVSTO ·
5 AMICO ·
· B · M
· P ·

Prijedlog restitucije: *D(is) M(anibus) Cattia / Hermione / Fausto /*[5] *amico b(ene) m(erenti) / p(osuit).*

Slika 2
Faustova stela (snimio Jakov Teklić)

Katija Hermiona postavila je stelu prijatelju Faustu. To je učinila u nekom trenutku između sredine 2. i završetka 3. stoljeća jer natpis sadrži dvočlani imenski obrazac, izraz *bene merens*, radikalno skraćeni glagol *posuit* te invokaciju *Dis Manibus*.[15] Hermionin kognomen posvuda

10 G. Alföldy 1969, str. 27-29.
11 Isto, str. 74; OPEL 2, str. 44, *Cattius*.
12 G. Alföldy 1969, str. 327-328; OPEL 4, str. 168-169, *Victorinus*.
13 G. Alföldy 1969, str. 332; OPEL 4, str. 191, *Zosimus*.
14 U njihovu imenskom obrascu ne postoji libertinacija, zbog čega je nemoguće sa sigurnošću govoriti o njihovu statusu; o ovome problemu S. E. Phang 2001, str. 193-195.
15 G. Alföldy 1969, str. 27-29.

je rasprostranjen i karakterističan je za oslobođenike. U Dalmaciji je potvrđen na nekoliko natpisa koji potječu iz Salone i njezine okolice.[16] Kognomen *Faustus* također je posvuda čest i najviše je zastupljen kod oslobođenika. U provinciji je potvrđen u gradovima diljem obale, ali i u njezinu zaleđu.[17] Hermiona je možda bila oslobođenica, a Faustov jednočlani imenski obrazac mogao bi značiti da je bio rob.[18] Takvu pretpostavku podupire to što je u Saloni tijekom kasnoga principata drastično povećan broj robova.[19] Morfološka posebnost stele je u kružnoj perforaciji u desnome pseudoakroteriju, a takva je morala postojati i u lijevome. Perforacije su služile za postavljanje kuka na koje su vješani vijenci, ukrasne trake i vrpce.[20]

3. Ulomak stele (sl. 3)

Dimenzije: visina 26 cm, širina 16 cm (najveći ulomak), debljina 3 cm

Visina slova: prva tri retka 2,5 cm, četvrti i šesti redak 2 cm, peti redak 3 cm

Materijal: vapnenac

Opis: Desni dio stele sastoji se od tri ulomka. Pripada joj i manji ulomak koji se ne spaja s ostalima. Riječi su odvojene trokutastim interpunkcijskim znakovima.

Natpis:

[---]Ẹ+[---]
[---]·IV[---]

[---]+VS ·
[---]+ES ·
[---]+AT ·
[---] · GE ·
[---] M
[---]+VM

Nemoguće je odrediti gdje je stajao ulomak koji je sačuvao ostatke slova u dva retka. U prvome dijelu natpisa moglo je biti upisano ime komemoratora, slovo *M* bi moglo biti ostatak završne formulacije *b(ene) m(erenti)*, a slova u posljednjemu retku mogla bi biti ostatak riječi *titulum*.

Slika 3
Ulomak stele (snimio Ivan Matijević)

4. Ulomak stele (sl. 4)

Dimenzije: visina 15 cm, širina 15,5 cm (dva spojena ulomka); visina 9 cm, širina 14 cm (lijevi ulomak); debljina 3 cm

Visina slova: prva dva retka 3 cm, treći i četvrti redak 2 cm, peti redak 1,5 cm

Materijal: vapnenac

Opis: Od stele su sačuvana tri ulomka, od kojih su dva pripadala njezinoj desnoj, a jedan lijevoj strani. Natpis je uklesan unutar jednostavnoga okvira, a slova su nepravilna oblika. U prvome retku lijevoga ulomka riječi su odvojene interpunkcijom.

16 Isto, str. 216; OPEL 2, str. 180, *Hermione*.
17 G. Alföldy 1969, str. 201; OPEL 2, str. 136, *Faustus*.
18 O imenovanju robova i o razlozima zbog kojih je slobodna osoba na natpisu imenovana samo kognomenom, C. Bruun 2015, str. 605-617.
19 G. Alföldy 1965, str. 115-116; za brojne natpise koji spominju robove i oslobođenike iz doba kasnoga principata u Saloni i okolici v. G. Alföldy 1961, str. 147-149.
20 Rimljani su na taj način dvaput godišnje kitili sve vrste nadgrobnih spomenika. Takve perforacije postoje i na nekim spomenicima iz dalmatinskoga priobalja, ali i na onima iz Salone, kao što su ara Marka Ulpija Veracija (D. Maršić 2007, str. 190-194) i Modestova stela (D. Maršić 1997, str. 107-108).

Natpis:

[---]+I
[---]CAP
[---]ENE
[---]I

RIA · M[---]
IO PII[---]
MO

Prijedlog restitucije: *[---]I / [---]CAP / [---b]ene [merenti ---] // [---]ria M[--- fil(?)]/io pii[ssi]mo*.

U prva dva retka moglo je biti upisano pokojnikovo ime, a u prvome retku donjega ulomka možda je stajalo komemoratoričino ime, odnosno ime pokojnikove majke.

5. Ulomak nadgrobnoga natpisa (sl. 5)

Dimenzije: visina 15 cm, širina 15,5 cm, debljina 3 cm
Visina slova: 2,5 cm
Materijal: mramor
Opis: Na uglačanoj površini sačuvan je dio jednostavnoga okvira i ostatak natpisa. Preostala dva ulomka ne spajaju se s ulomkom na kojemu je ostatak natpisa.
Natpis:

[---]
B Ṃ[---]

Prijedlog restitucije: *[---] / b(ene) m(erenti)(?) [---]*.

Natpis je nevješto uklesan na tankoj mramornoj ploči, što sugerira da je riječ o radu priučenoga klesara. Za izradu spomenika upotrijebio je komad mramora koji za to najvjerojatnije nije bio izvorno namijenjen.[21]

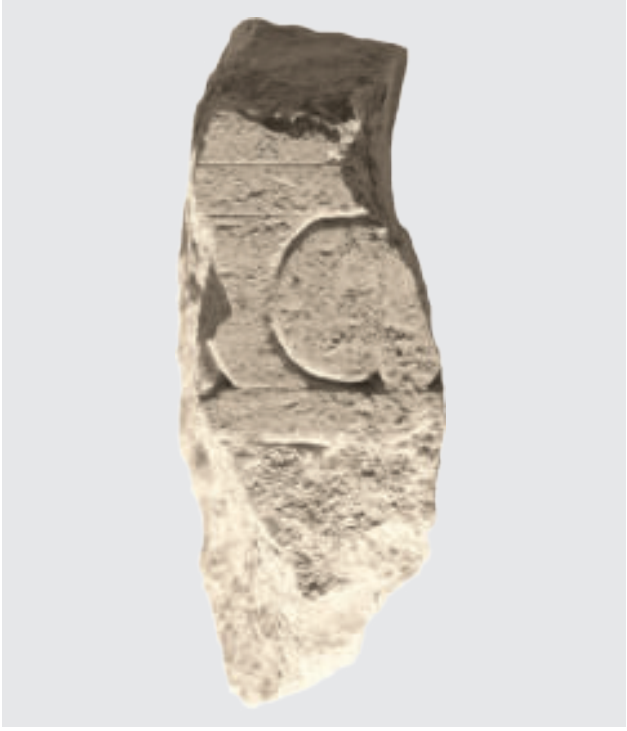

Slika 4
Ulomak stele (snimio Ivan Matijević)

Slika 5
Ulomak nadgrobnoga natpisa (snimio Ivan Matijević)

21 Za primjer nadgrobnoga natpisa nevješto uklesana na stražnjoj plohi ranije upotrijebljene stele v. I. Matijević 2006, str. 148-149.

Slika 6
Ulomak nadgrobnoga(?) natpisa (snimio Jakov Teklić)

Slika 7
Ulomak nadgrobnoga(?) natpisa (snimio Ivan Matijević)

6. Ulomak nadgrobnoga(?) natpisa (sl. 6)

Dimenzije: visina 9 cm, širina 4 cm, debljina 7 cm
Visina slova: 3 cm
Materijal: vapnenac
Opis: Slovo lijepoga oblika uklesano je unutar ordinacijskih crta.
Natpis:

[---]+C+[---]
[+]
---

7. Ulomak nadgrobnoga(?) natpisa (sl. 7)

Dimenzije: visina 8 cm, širina 4 cm, debljina 8 cm
Visina slova: 2,5 cm
Materijal: vapnenac
Opis: Slova su lijepoga oblika.
Natpis:

[---]DV[---]

Zaključak

Tijekom ljeta 2025. godine provedeno je arheološko istraživanje istočno od crkve sv. Petra i Mojsija, točnije uz rimsku cestu koja je vodila od tzv. *Porta Andetria* prema izvoru rijeke Jadra. Otkriveni su ostatci grobnih parcela u kojima su pokojnici pokapani u različitim vrstama grobova. Osim urni i ulomaka sarkofaga, pronađeni su i brojni ulomci stela, od kojih je sedam sačuvalo natpise ili skromne ostatke natpisa. Najzanimljivije su dvije oštećene stele čiji se natpisi mogu u potpunosti pročitati, zahvaljujući čemu je moguće nešto reći o društvenome statusu osoba koje su na njima spomenute. Marko Katije Zosim postavio je stelu svojoj supruzi Katiji Viktorini (1), dok je Katija Hermiona učinila isto za svojega prijatelja Fausta (2). Zosim, Hermiona i Faust nose kognomene karakteristične za robove i oslobođenike, što bi moglo ukazivati na to da su pripadali tom društvenom sloju. Štoviše, Zosim i Viktorina možda su bivši robovi koji su slobodu stekli od istoga gospodara. Stele su očito stajale u istoj grobnoj parceli u vlasništvu obitelji *Cattius* u razdoblju između sredine 2. i kraja 3. stoljeća. Ulomci dviju stela (3, 4) lošije su očuvani, dok je na tri ulomka (5 – 7) sačuvano tek jedno ili dva slova. Viktorinina, a posebice Faustova stela, pokazuju visoku vrsnoću izrade. Faustova stela, a vjerojatno i Viktorinina, pripada mnogobrojnoj skupini salonitanskih stela

čiji je gornji dio raščlanjen pseudozabatom i pseudoakroterijima s bogatim floralnim ukrasima. Štoviše, Faustova stela imala je perforacije za postavljanje kuka na koje su vješani vijenci, ukrasne trake i vrpce. Vrsnoća izrade prepoznaje se i na ulomcima natpisa (3, 6, 7) zbog lijepo oblikovanih slova uklesanih unutar ordinacijskih crta. S druge strane, lošiju kvalitetu izrade pokazuje stela (4), čija su slova nepravilna, a posebice natpis na ulomku mramora (5), koji je uklesao netko bez klesarskoga iskustva. Različite vrste nadgrobnih spomenika pokazuju da se na ovome mjestu pokapalo u kontinuitetu te da su pokojnici i njihove obitelji bili različitoga materijalnog statusa.

Kratice

OA = Opuscula archaeologica, Zagreb

OPEL 2 = Onomasticon provinciarum Europae latinarum, vol. II: Cabalicius – Ixus, Wien 1999.

OPEL 4 = Onomasticon provinciarum Europae Latinarum, vol. IV: Qvadratia – Zvres, Wien 2002.

RFFZd = Radovi Filozofskog fakulteta u Zadru, Zadar

Literatura

G. Alföldy 1961 Géza Alföldy, *Die Sklaverei in Dalmatien zur Zeit des Prinzipats*, Acta Antiqua Academiae Scientiarum Hungaricae 9, Budapest 1961, 121-151.

G. Alföldy 1965 Géza Alföldy, *Bevölkerung und gesselschaft der römischen provinz Dalmatien*, Budapest 1965.

G. Alföldy 1969 Géza Alföldy, *Die Personennamen in der romischen Provinz Dalmatia*, Heidelberg 1969.

C. Bruun 2015 Christer Bruun, *Slaves and Freed Slaves*, u: Christer Bruun – Jonathan Edmondson (ur.), *The Oxford Handbook of Roman Epigraphy*, Oxford – New York 2015, 605-627.

N. Cambi 1986 Nenad Cambi, *Salona i njene nekropole*, RFFZd 25 (12), Zadar 1986, 61-108.

N. Cambi – I. Matijević 2013 Nenad Cambi – Ivan Matijević, Per hortvm sepvlcri, Tusculum 6, Solin 2013, 35-55.

D. Demicheli 2017 Dino Demicheli, *Neobjavljeni i nepoznati rimskodobni natpisi iz istraživanja Ejnara Dyggvea u Šupljoj crkvi u Solinu*, Tusculum 10/2, Solin 2017, 175-196.

E. Dyggve 1951 Ejnar Dyggve, *History of Salonitan Christianity*, Oslo 1951.

J. Mardešić 2003 Jagoda Mardešić, *Salonitanske nekropole*, OA 27, Zagreb 2003, 503-512.

J. Mardešić – I. Matijević 2017 Jagoda Mardešić – Ivan Matijević, *Istraživanja u Episkopalnom centru u Saloni istočno od* Porta Caesarea, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku 110/2, Split 2017, 411-423.

A. Markovac – J. Mariani 2025 Andreja Markovac – Jelena Mariani, *Stručno izvješće o zaštitnom arheološkom istraživanju na k. č. 2712/12, 2712/3, 2664/1, 2712/2 k. o. Klis*, Solin 2025.

D. Maršić 1997 — Dražen Maršić, *Novi nadgrobni natpisi s jugoistočne salonitanske nekropole*, RFFZd 35 (22)/1995-1996, Zadar 1997, 101-126.

D. Maršić 2007 — Dražen Maršić, *Nadgrobna ara Marka Ulpija Veracija iz Arheološkog muzeja u Splitu*, OA 31, Zagreb 2007, 183-203.

I. Matijević 2006 — Ivan Matijević, *Neobjavljeni natpisi iz Žrnovnice i Salone*, Vjesnik za arheologiju i povijest dalmatinsku 99, Split 2006, 145-152.

Ž. Miletić 1992 — Željko Miletić, *Istočna i jugoistočna nekropola Salone*, RFFZd 30 (17)/1990-1991, Zadar 1992, 21-50.

S. E. Phang 2001 — Sara Elise Phang, *The Marriage of Roman Soldiers (13 BC – AD 235). Law and Family in the Imperial Army*, Boston 2001.

Summary

Ivan Matijević

Unpublished Tomb Inscriptions near the Church of Saints Peter and Moses in Solin

Keywords: Salona, necropolis, epitaph, stele, gentilicium, cognomen, freedman

During the summer of 2025, archaeological research was conducted east of the church of St. Peter and Moses, more precisely along the Roman road that led from the so-called Porta Andetria to the source of the River Jadro. The remains of burial plots were discovered in which the deceased were buried in various types of graves. In addition to urns and fragments of sarcophagi, numerous fragments of stelae were also found, seven of which preserved inscriptions or modest remains of inscriptions. The most significant are two damaged stelae whose inscriptions can be fully read, thanks to which it is possible to say something about the social status of the people mentioned on them. Marcus Cattius Zosimus erected a stele for his wife Cattia Victorina (1), while Cattia Hermione did the same for her friend Faustus (2). Zosimus, Hermione and Faustus bear cognomens characteristic of slaves and freedmen, which could indicate that they belonged to that social class. Moreover, Zosimus and Victorina may have been former slaves who gained their freedom from the same master. The stelae apparently stood in the same burial plot owned by the Cattius family between the mid-2nd and late 3rd centuries. Fragments of two stelae (3, 4) are less well preserved, while only one or two letters are preserved on three fragments (5 – 7). Victorina's, and especially Faustus' stele, show a high level of craftsmanship. Faustus' stele, and probably Victorina's, belongs to a large group of stelae from Salona whose upper part is divided by a pseudo-pediment and pseudo-acroteria with rich floral decorations. Moreover, Faustus' stele had perforations for the attachment of hooks from which garlands and decorative ribbons were hung. The quality of craftsmanship is also recognized on the inscription fragments (3, 6, 7) due to the beautifully shaped letters carved within the ordination lines. On the other hand, the poorer quality of workmanship is shown by the stele (4), whose letters are irregular, and especially the inscription on the marble fragment (5), which was carved by someone without stonemasonry experience. The different types of tombstones show that burials were continuous at this site and that the deceased and their families were of different material status.

